

ૐ

શ્રી મહાકાલીસ્તુતિ

પ્રકાશક:

શ્રી વીરે પારલે નવરાત્ર મહોત્સવ

સંવત ૧૯૮૩

સુન ૧૯૨૭

મૂલ્ય એક અંના

નિવેદન

સ્તુતિ બોલવામાં તથા સમજવામાં સરળતા જાણવા માટે આ સ્તુતિ પ્રકટ કરવામાં આવે છે. શ્રી. ચૌહાનરાત્ર નેભૈયરાંમે શાસ્ત્રીએ સ્તુતિનાં અનુવાદ કરી આપી જે પ્રવુદ્ધતા સાધી દીધી છે તે માટે તેમને આભાર માનીએ છીએ. જપામણીખચને ખેલોચી વળવાજ હૃદય રાખવામાં આવ્યું છે.

ગોલે પારલે, ગાંધી દ્વાદશી, ૮૩ } લિ. મંત્રીઓ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથોચ્ચાર
અભિપ્રાય
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

शक्रादयः सुरगणा निहतेऽतिवीर्ये
तस्मिन्दुरात्मनि सुरारिवले च देव्या ॥
तां तुष्टुवुः प्रणतिनम्रशिरोधरांसा
वाग्भिः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाः ॥ २ ॥
देव्या यया ततभिदं जगदात्मशक्त्या
निःशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ॥
तामंबिकामखिलदेवमहर्षिपूज्यां
भक्त्या नताः स्म विदधातु शुभानि सा नः ॥ ३ ॥
यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननंतो
ब्रह्मा हरश्च नहि वक्तुमलं बलं च ॥
सा चण्डिकाखिलजगत्परिपालनाय
नाशाय चाशुभभयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥
या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः
पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः ॥
श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा
तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वम् ॥ ५ ॥
किं वर्णयाम तव रूपमचिंत्यमेत-
किं चातिवीर्यमसुरक्षयकारि भूरि ॥

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૮૧૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મહાકાવ્ય રત્નુલિ

વિષય ૫૨૨ અં: ૪૯૦

ઋષિ ઓલ્યા;

॥ ૧ ॥

ઇન્દ્રાદિ દેવગણુ તે સુખલી દુરાત્મા
દેવીતણા પ્રબલ તેજ ધડા હણાતા
શ્રીને સ્તવે પ્રણમી નમ્રવિનમ્ર ભાવે
વાળીવડે પુલકિતે અતિ ચારુદેદે. ॥ ૨ ॥

જે મૂર્તિ છે સકલ દેવતાણી સુશક્તિ
જે દેવીથી જગત વિસ્તૃત વ્યાપ્ત છે આ
જે માત છે અખિલદેવમહર્ષિપૂજ્ય
પ્રીતે પ્રણામ જગદંબ કરો સદાય. ॥ ૩ ॥

જેનો અનૂપમ પ્રભાવ અનંત શક્તિ
બ્રહ્મા અશક્ત કથવા શિવ ને અનંત
તે ચંડિકા સકલ આ જગ રક્ષવાને
ચિત્તે ધરો અશુભ ભાતિ વિનાશ કાળે ॥ ૪ ॥

જે લક્ષ્મી છે સુકૃતિના ધરમાં અલક્ષ્મી
પાપીતણા સુમતિના હૃદયે સુબુદ્ધિ
લજ્જા કુલીન નરની સુજનોની શ્રદ્ધા
દેવી હજો નમન રક્ષ તું વિશ્વ સર્વ ॥ ૫ ॥

શું વણુવાય તુજ રૂપ અચિન્ત્ય દુર્ગે !
તારાં પરાક્રમ સુસારિવિદારનારાં

किं चाहवेषु चरितानि तवातियानि
 सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥ ६ ॥
 हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दोषै-
 र्न ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा ॥
 सर्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभूत-
 मव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमाशा ॥ ७ ॥
 यस्याः समस्तमुरता समुदीरणेन
 तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मन्त्रेषु देवि ॥
 स्वाहासि वै पितृगणस्य च तृप्तिहेतु-
 रुच्चार्यसे त्वमत एव जनैः स्वधा च ॥ ८ ॥
 या मुक्तिहेतुरविचिंत्यमहाव्रता त्व-
 मभ्यस्यसे सुनियतैर्द्रियतत्त्वसारैः ॥
 मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषै-
 र्विद्यासि सा भगवती परमा हि देवी ॥ ९ ॥
 शब्दात्मिका सुविमलर्ग्यजुषां निधान-
 मुद्गीथरम्यपदपाठवतां च साम्नाम् ॥
 देवि त्रयी भगवती भव भावनाय
 वार्तासि सर्वजगतां परमार्तिहन्त्री ॥ १० ॥

તારાં ચરિત્ર રણુમાં બહુ ઉગ્ર ભાસે
દેવી સદા અમુરદેવગણો ત્રિષે હા. ॥ ૬ ॥

હેતુ સમસ્ત જગતી ત્રિગુણા તમે છો
જાણી શકે ન તમને હર વિજ્યુ દેવ
સર્વાશ્રયે જગત આ તવ અંશરૂપ
અવ્યાકૃતાજ પરમા પ્રકૃતિ તું આદ્યા ॥ ૭ ॥

જેના ઉદીરણુસ્વરેય સમસ્ત દેવો
તૃપ્તિ લહે સકલયજ્ઞમહિં, ભવાની
સ્વાહા તમે, પિતૃગણોતણી તૃપ્તિ હેતુ
માટે સ્વધા પણ તમે મુનિયો વદે છે ॥ ૮ ॥

જે મુક્તિ હેતુ અવિચિંત્ય મહાવ્રતા તું
અબ્યસ્ય છે ભવ ત્રિષે યતિયો કથે છે
મોક્ષાભિલાષી મુનિયો હતસર્વદોષો
વિદ્યા તમે ભગવતી પરમેશ દેવી. ॥ ૯ ॥

શબ્દાત્મ છો વિમલ ઋગ્ યજુતું નિધાન
ઓંકાર રમ્ય પદ સામતાણું તમે છો
વાર્તા તમે ભગવતી ત્રયી તો તમે છો
અર્પો સુભાવ જગતે ભવદુઃખહન્ત્રી ॥ ૧૦ ॥

मेधासि देवि विदिताखिलशान्त्रसारा
दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसंगा ॥

श्रीः कैटभारिहृदयैकृताधिवासा
गौरी त्वमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥

ईषत्सहासममलं परिपूर्णचंद्र-
बिम्बाद्गुणारि कनकोत्तमकांति कांतम् ॥

अत्यद्भुतं प्रहृतमात्तरुषा तथापि
वक्त्रं विलोक्य सहसा महिषासुरेण ॥ १२ ॥

दृष्ट्वा तु देवि कुपितं भ्रुकुटीकराल
मुद्यच्छशांकसदृशच्छवि यत्र सद्यः ॥
प्राणान्मुमोच महिषस्तदतीव चित्रं
कैर्जीव्यते हि कुपितांतकदर्शनेन ॥ १३ ॥

देवि प्रसीद परमा भवती भवाय
सद्यो विनाशयासि कोपवती कुलानि ॥

देहात्तप्तदधुनैव यदस्तमेत-
न्नीतं बलं सुविपुलं मणिपासुरस्य ॥ १४ ॥
ते संमता जनपदेषु धनानि तेषां
तेषां यशांसि न च सीदति बंधुवर्गः ॥

મેધા તમે અખિલશાસ્ત્રસુખાણુકાર
 દુર્ગા અસંગ ભવસાગર નાવ ૩૫
 શ્રી કૃષ્ણના હૃદયમાં વસનાર લક્ષ્મી
 ગૌરી તમેજ શશિમૌલિ તણી પ્રતિષ્ઠા ॥ ૧૧ ॥

જાણે સુહાસ્ય પરિપૂરણ ચંદ્રબિંબ
 કાંતિવડે વિલસતું અતિ સ્વર્ણરૂપ
 આશ્ચર્યકારિ સુમનોહર આસ્ય તારું
 પેખ્યું તથાપિ મહિષાસુરનો પ્રહાર ॥ ૧૨ ॥

દેવી તમારું મુખ તે બ્રહ્મકીરણ
 જાણે શશાંક ઉગતો દિશ પૂર્વમાંય ।
 જોયું તથાપિ મહિષે નહિ પ્રાણ છાંડ્યા
 જીવાય ક્રુધ્ધ યમરાજ વિલોકને કે ॥ ૧૩ ॥

દેવી અનુગ્રહ કરો નિજ શ્રેય અર્થે
 ગુરુસે થતાં સકલ બાંધવ નષ્ટ થાય
 જાણ્યું વિદગ્ધ મહિષાસુર સન્ય સર્વ
 દેવી તણા પ્રકટ કોપ હુતાશમાંહે ॥ ૧૪ ॥

તે માન્ય છે જગતમાં ધનિકોજ તે છે
 તેનીજ કીર્તિ જગમાં નહિ બંધુનાશ

धन्यास्त एव निभृतात्मजभृत्यदारा
 येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ॥ १५ ॥
 धर्म्याणि देवि सकलानि सदैव कर्मा-
 ण्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ॥
 स्वर्गं प्रयाति च ततो भवतीप्रसादा-
 ल्लोकत्रयेपि फलदा ननु देवि तेन ॥ १६ ॥
 दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजंतोः
 स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ॥
 दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या
 सर्वोपकारकरणाय सदार्द्रचित्ता ॥ १७ ॥
 एभिर्हतैर्जगदुपैति सुखं तथैते
 कुर्वन्तु नाम नरकाय चिराय पापम् ॥
 संग्राममृत्युमधिगम्य दिवं प्रयान्तु
 मत्वेति नूनमहितान्विनिहंसि देवि ॥ १८ ॥
 तृष्ट्वै किं न भवती प्रकरोति भस्म
 सर्वासुरानरिषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रम् ॥
 लोकान्प्रयान्तु रिपवोऽपि हि शस्त्रपूता
 इत्थं मतिर्भवति तेष्वहितेषु साध्वी ॥ १९ ॥

તેનાં સુરક્ષિત અપત્ય, કલત્ર, આત્મા
જેને સદા ભગવતી સુપ્રસન્ન દેવી ॥ ૧૫ ॥

કર્મેા સદાય સધળાં શુભ ધર્મયુક્ત
જે પુણ્યશાળી જન ભાવથી આચરે છે
તારા પ્રસાદ થકી તે જન સ્વર્ગ પામે
દેવી તમેજ ફલદા ત્રણ લોક માંહિ ॥ ૧૬ ॥

દુર્ગે હરો સકલજંતુ તણી સુભીતિ
સ્વસ્થો સ્મરે મતિ સુનિર્મલ દેવિ અર્પો
દારિદ્ર્ય દુઃખ ભયહારક કોણ બીજું
સર્વોપકાર કરવા નિત આર્દ્ર ચિત્તે ॥ ૧૭ ॥

દૈત્યો હણાય જગતે સુખ તો મળે છે
સેવે ભલે નરકમાં વસવા સુપાપો
સંત્રામમાં મરણ મેળવી સ્વર્ગ પામે
માની તમે અસુર નાશ સદા કરો છો ॥ ૧૮ ॥

દૃષ્ટિ થકી અસુર ભયમ નહિ કરો ને
પ્રેરો સ્વશત્રુ હણવા અતિ તીવ્ર શસ્ત્ર
દુર્ગે સુરારિગણ શસ્ત્ર પવિત્ર થાય
સ્વર્ગે વસે સુમતિ એમ ઉરે ધરો છો ॥ ૧૯ ॥

खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रैः

शूलाप्रकांतिनिबहेन दृशोऽसुराणाम्

वन्नागता विलयमंशुमदिंदुखंड-

योग्याननं तव विलोकयतां तदेतत् ॥ २० ॥

दुर्वृत्तवृत्तशमनं तव देवि शीलं

रूपं तथैतदविचिंत्यमतुल्यमन्यैः ॥

वीर्यं च हंतृ हृतदेवपराक्रमाणां

वैरिष्वपि प्रकटितैव दया त्वयेत्थम् ॥ २१ ॥

केनोपमा भवतु तेस्य पराक्रमस्य

रूपं च शत्रुभयकार्यतिहारि कुत्र ॥

चित्ते कृपा समरानिष्ठुरता च दृष्टा

त्वय्येव देवि वरदे भुवनत्रयेऽपि ॥ २२ ॥

त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन

त्रातं त्वया समरमूर्धनि तेपि हत्वा ॥

नीता दिवं रिपुगणा भयमप्यपास्त-

मस्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥ २३ ॥

शूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चाम्बिके ॥

घण्टास्वनेन नः पाहि चापज्यानिःस्वनेन च ॥ २४ ॥

જે ખડ્ગની વિપુલ ક્રાંતિ અતિ સ્ફુરે છે
તેવું ત્રિશૂલ અતિ ઉગ્ર સદા ધરો છો
તે જોઈ દષ્ટિ અસુરોની ન નાશ પામી
આશ્રય એ ન મુખતેજપ્રતાપલીન ॥ ૨૦ ॥

ચારિત્ર્ય જે અશુભ કૃત્ય શમાવનાર
તેવું અનૂપમ સુરૂપ અચિંત્ય દેવી
દુર્ગે પરાક્રમ સુરારિવિદ્યાતકારી
વૈરી પરે પણ સદાય દયા ધરો છો ॥ ૨૧ ॥

ક્રાંતિ અપાય ઉપમા બલ છે અતુલ્ય
જે રૂપ શત્રુ ભયકારિ પ્રહારિ ક્યાંક
ચિત્તે દયા સમરનિષ્ઠુરતા ધરતાં
દેવી તમેજ, વરદા ત્રણલોક માંહિ ॥ ૨૨ ॥

ત્રૈલોક્ય આ અખિલ શત્રુ તણા વિનાશે
રક્તયુત તમે સમરભૂમિ મહીં હણીને
વૈરી ગયા ત્રિદિવમાં ભય અસ્ત પામ્યું
દુર્ગે ભવાનિ જગદંબા નમો નમસ્તે ॥ ૨૩ ॥

શૂલથી રક્ષજો દેવી, રક્ષજો એમ ખડ્ગથી
ધંટાના નાદથી રક્ષો ધનુર્ન્યા શબ્દથી તથા ॥ ૨૪ ॥

ग्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे ॥
 भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥ २५ ॥
 सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ॥
 यानि चात्यंतघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् २६ ॥
 खड्गशूलगदादीनि यानि चास्त्राणि तेम्बिके ॥
 करपल्लवसंगीनि तैरस्मान् रक्ष सर्वतः ॥ २७ ॥
 ऋषिरुवाच ॥ २८ ॥
 एवं स्तुता सुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नन्दनोद्भवैः ॥
 अर्चिता जगतां धात्री तथा गंधानुलेपनैः ॥ २९ ॥
 भक्त्या समस्तैस्त्रिदशैर्दिव्यैर्धूपैः सुधूपिता ॥
 ग्राह प्रसादसुमुखी समस्तान्प्रणतान्सुरान् ॥ ३० ॥
 देव्युवाच ॥ ३१ ॥
 प्रियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मत्तोऽभिवाञ्छितम् ३२
 देवा ऊचुः ॥ ३३ ॥
 भगवत्या कृतं सर्वं न किञ्चिदवशिष्यते ॥
 यदयं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः ॥ ३४ ॥
 यदि चापि वरो देयस्तथास्माकं महेश्वरि ॥
 संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसेथाः परमापदः ॥ ३५ ॥

પૂર્વે રક્ષો પશ્ચિમે ને ચંડિકે રક્ષ દક્ષિણે
ભભાવી ઉત્તરે આત્મ-ત્રિશૂલ રક્ષ ઈશ્વરી ॥ ૨૫ ॥

તમારાં સૌમ્ય જે રૂપો ત્રૈલોક્યે ગતિશીલ છે
અને જે ઘોર અત્યંત તેથી રક્ષો અમો, મહી ॥ ૨૬ ॥

ખર્ગ શૂદ્ર ગદાઓને જે અસ્ત્રો તવ અંગિકે
કરપદ્મવ સોહંતાં તે વડે રક્ષ સર્વદા ॥ ૨૭ ॥

ઋપિ બોલ્યાઃ ॥ ૨૮ ॥

નન્દનવનપુષ્પોથી સ્તવાયાં દિવ્ય અંગિકા
અચાર્યા જગતી માતા તથા ગંધાનુલેપને ॥ ૨૯ ॥

ભક્તિથી સર્વ દેવોએ ધૂપાવ્યાં દિવ્ય ધૂપથી
વદે પ્રસન્ન સુમુખે નમેલા સર્વ દેવને ॥ ૩૦ ॥

વદ્યાં દેવી ॥ ૩૧ ॥

વર માગો તમે સર્વે અભિવાંછિત ચિત્તમાં ॥ ૩૨ ॥

વદ્યા દેવો ॥ ૩૩ ॥

સર્વ કાય કયું આપે ન કાંઈ અવશેષ છે
મહિપાસુરને માર્યો અમારા દુષ્ટ શત્રુને ॥ ૩૪ ॥

છતાંયે વર દેવાનું યોગ્ય ધારો મહેશ્વરી
સ્મરણે સ્મરણે દુર્ગે દુઃખો સર્વ હરો તમે ॥ ૩૫ ॥

यश्च मर्त्यः स्तवैरोभिस्त्वां स्तोष्यत्यमलानने ॥

तस्य वित्तद्विविधवैर्धनदारादिसंपशम् ॥ ३६ ॥

वृद्धयेऽस्मत्प्रसन्ना त्वं भवेथाः सर्वदाम्बिके ॥ ३७ ॥

ऋषिरुवाच

॥ ३८ ॥

इति प्रसादिता देवैर्जगतोर्थे तथात्मनः ॥

तथेत्युक्त्वा भद्रकाली बभूवांतर्हिता नृप ॥ ३९ ॥

इत्येतत्कथितं भूप समूता सा यथा पुरा ॥

देवी देवशरीरेभ्यो जगन्नयहितैषिणी ॥ ४० ॥

पुनश्च गौरीदेहात्सा समुद्रभूता यथाभवत् ॥

वधाय दुष्टदैत्यानां तथा शुंभनिशुंभयोः ॥ ४१ ॥

रक्षणाय च लोकानां देवानामुपकारिणी ॥

तच्छृणुष्व मयाख्यातं यथावत्कथयामि ते ॥ ४२ ॥

ह्रीं ॐ श्रीम ण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे

देविः ॥ ४ ॥

જે મનુષ્ય સ્તુતિથી આ સ્તવશે માત અંબિકે
 મેળવે સુખસંપત્તિ તથા અતુલ વૈભવ ॥ ૩૬ ॥

અમારી ઉન્નતિ અર્થે પ્રસન્ન અંબિકે થજો. ॥ ૩૭ ॥

ઋપિ ઓલ્યા: ॥ ૩૮ ॥

સુપ્રસન્ન થયાં દેવી દેવોના, જગના હિતે;
 અંતર્ધાન થયાં કાલી 'તથા' એમ કહી નૃપ ! ॥ ૩૯ ॥

પ્રકટયાં જેમ એ પૂર્વે રાજન્ તે વર્ણવ્યું તને
 દેવી દેવશરીરોથી સંસારહિતકારિણી ॥ ૪૦ ॥

પાર્વતીદેહથી બીજી જેમ ઉત્પત્તિ તેમની
 હણવા દુષ્ટદૈત્યોને તથા શુંભ નિશુંભને ॥ ૪૧ ॥

લોકોના રક્ષણો કાજે દેવોની ઉપકારિણી
 શ્રવણે ધાર આખ્યાન સાચે સાચું કહું તને ॥ ૪૨ ॥

માર્ગેય પુરાણ વિષે સપ્તશતીના અંતરભાગે
 સક્રાદ્યસ્તુતિના નામે ચતુર્થ અધ્યાય આ પૂર્ણ થાય.

અનુવાદક: મોહનલાલ નિર્મયરામ શાસ્ત્રી

વ્યાપી રહ્યાં માત અસંખ્ય રૂપે,
 ગાજે દિશાઓ જયકીર્તિ' ઘોષે;
 પ્રેરે, નિભાવે સત કાર્ય નિત્યે,
 કદ્યાણુકારિ ! ભયહારિ ! ભવારિ અંબે !

ધી લેડી નૉથ' કાટ હિન્દુ ઑફ'નેજ કે. એન. સેલર પ્રેસ

૩, ચોપાટી રોડ મુંબઈ નં. ૭ માં

ભદ્રવજી પીતાંબર ઠક્કરે જાપ્યું

અને

ગોકુળભાઈ દૌલતરામ ભટ્ટે—સહમંત્રી, શ્રી વીલે
 પારલે નવરાત્ર મહોત્સવ—વીલે પારલેથી પ્રસિદ્ધ કયું.
